

ESTABLISHED
19. JUL. 1984
GAASTRUP 1984

SOLI DARITET

Engang vil jeg rejse i Europa
og føle mig hjemme overalt.
Engang vil hjulene dreje
for mennesker og ikke profit.
Engang vil langsomme flyvere
være hurtige nok.
Engang vil flagene samles
i en kulørt ballon.

Jeg rejser i et Europa
grønt af menskers håb
gult af korn og glæde
rødt af faner
rødt af hjerteblod.

Engang vil jeg rejse i Europa
og møde venner overalt.
Engang vil tårnernes kobber
grønnes i renere luft.
Engang vil det røde Europa
stige af vores kamp.
Engang vil jeg ta dig i hånden
og vise den verden vi tog.

Jeg rejser i et Europa
grønt af menskers håb
gult af korn og glæde
rødt af faner
rødt af hjerteblod.

Jesper Jensen

SKROT EF

FOR SOCIALISME

VS's VALGAVIS
maj 1984

Med VS ud af EF

Den 14. juni skal der påny være valg til EF-parlamentet. For anden gang søger EF at foregøle befolkningen, at den har indflydelse på denne overstatslige institution. EF-parlamentet er ikke særlig konsolideret og har kun begrænset politisk indflydelse. Magten ligger hos den af regeringerne udpegede kommission.

Når dette valg alligevel er vigtigt, skyldes det først og fremmest, at EF befinder sig i krise. Den befinder sig mellem tendenser til yderligere smuldring eller yderligere integration. Det er nu inden parlamentet får flere beføjelser og mens EF er i krise, at der skal gøres en kraftig indsats på at bekæmpe EF. En styrkelse af modstanderfronten ved dette valg kan bidrage til yderligere at underminere EF og genjense kampen for at få Danmark ud af EF.

Den konservative og monetaristiske politik, der i dag præger EF-landene, er en politik baseret på massearbejdsløshed og voldsomme sociale nedskæringer. Denne politik understøttes i høj grad af EF. Tilhængerne og bureaukraterne søger indestedt at bruge EF som koordinatør af kriser- og nedskæringspolitikken. Eksemplerne er talrige. Som Davignon-planen, der opererer med nedlæggelse af ca. 400.000 arbejdspladser i stålindustrien for at gøre den mere profitabel, eller kommissionens »opdroring« til medlemslandene om at fjerne dyrtid og andre automatiske lønreguleringsmekanismer. Går fagbevægelsen til forsvar for arbejderens interesser, så kommer EF med forslag som »Om rettigheder for arbejdsgiverne, der udsættes for pres fra fagforeninger« og »Harmonisering af fagforeningsforpligtigelser«, hvis eneste sigte er, som det også siges, at hindre fagforeningerne i at forstyrre produktionen og begrænse fortjenesten.

EF er og forbliver et redskab for vesteuropæiske kapitalinteresser - ikke for arbejderklassen.

Denne sandhed er uden modifikationer, for også på det udenrigspolitiske område er EF et redskab for selvsamme interesser. Det gælder på det sikkerhedspolitiske område med planerne om europahær og fælles våbenproduktion. Og det gælder i forholdet til u-landene, hvor bl.a. den højt besungne Lomé-konvention er med til at fastholde u-landene i kolonitidens udbytningens mønster.

Kampen mod EF og kampen for socialismen er nært forbundne. EF er en hindring for at styrke en socialistisk udvikling. Derfor skal EF væk. Denne avis giver mange argumenter herfor.

VS, Forretningsudvalget

Tryk: OTM, Ikast
Sats: Solidaritet
Fotos: 2. maj
Ansv. red.: Karl Jacobsen

Kampen for en 35-timers arbejdsuge

Kampen for kortere arbejdstid har længe været et af de krav, der har samlet arbejderne i Europa. Fronterne er trukket skarpt op. EF, arbejdsgiverne og LO ønsker, at det skal

I takt med at antallet af arbejdspladser har været stigende, har flere og flere kunnet indse det formål i at nedskærte arbejdstiden, og at dette krav virkelig har opbakning kan ses af at LO og de store forbund som f.eks. Metal og HK har følt sig presset til at gøre kravet til et af de vigtigste ved næste overenskomst. Ja selv EF-kommissionen har frembragt en »henstillings-« om nedsettelse og omlægning af arbejdstiden. Og i en tid hvor det kapitalistiske system har formået at skabe 13 mill. arbejdspladser, taler man nu - fra EF-kommissionen og Dansk

ske uden lønkompen- sation, og som indførelse af en mere fleksibel arbejdsuge. Arbej- derklassen har krævet en 7 timers arbejdsdag med fuld løn- og perso- nalekompen- sation, og som indførelse af en mere fleksibel arbejdsuge. Arbej- derklassen har krævet en 7 timers arbejdsdag med fuld løn- og perso- nalekompen- sation, og som indførelse af en mere fleksibel arbejdsuge.

Arbejdsgiverforening til Socialdemokratiet og LO - om at mulighederne for at udnytte produktionsapparatet skal gøres mere effektivt gennem indførelse af øget holdarbejde, weekendarbejde, øget deltidarbejde osv. Der har arbejde, skal des påke mere og så ovenikøbet gøre det på alle mulige og umulige tidspunkter.

Skår 1 time pr. dag

I dag er fronterne trukket skarpest op i BRD. Her står EF's største forbund IG Metall og det mindre grafiske

forbund fast på, at de vil have indrømmelser på arbejdstidsspørgsmålet ved disse overenskomstforhandlinger. Deres krav er 35 timers arbejdsuge med fuld lønkompen- sation, og den væsentligste årsag til, at de har rejst kravet nu, skyldes den stigende arbejdsløshed. I forbindelse med kravet om fuld lønkompen- sation siger forbundet: »Det er en forordning at de arbejdende skal betale for at få de arbejdsløse i arbejde».

Om de tyske metalarbejdere kommer igennem med en nedsettelse af arbejdstiden, kommer helt til at afhænge af den mobilisering, der kan skabes når først strejke- og den lock out arbejds- giverne vil svare med »Kører. Samt af den støtte de tyske arbejdere vil modtage fra andre arbejdere - tyske og uden- landske.

Overenskomst 85

Det er klart, at det har betydning for danske arbejdere, hvordan arbejdstidssøgsmå-

let i Vesttyskland ender. Derfor hænger valget til EF også sammen med overenskomstforhandlinger, der starter til efteråret og skal afsluttes til foråret 85.

I BRD ender. Derfor hænger valget til EF også sammen med overenskomstforhandlinger, der starter til efteråret og skal afsluttes til foråret 85.

Det er vigtigt, at danske arbejdere der er mod indkomspolitisk følger situationen i Tyskland nøje, og hvis det kommer til konflikt, da at arbejde på at støtte de vesttyske arbejdere. Dels gennem indsamlinger, men også gennem at prøve fagforeningen eller den lokale tillidsmandføring til at få kontakt til tyske arbejdere og hente dem op til møder, og samtidig forberede sig på, at en tilsvarende situation meget vel kan opstå i Danmark til efteråret.

Vi får ikke 35 timer med fuld løn- og personalekompen- sation medmindre der allerede nu mobiliseres for kravet, og den bedste mobilise- ring er støtte til kolleger, der kæmper for det samme krav- uanset om kollegerne er engelske, franske eller tyske.

EF blander sig i arbejdsmiljølovgivningen på to måder. For det første laver man deciderede arbejdsmiljødirektiver. Men det skider uhyre langsomt frem. Det er helt tydeligt, at ikke nogen hjerterag for EF. Det andet er gennem EF's hjerteravn - sikring af varernes fri bevægelighed gennem fjernelse af tekniske handelshindringer. Det betyder, at alle varer, f.eks. maskiner og kemiske råvarer, frit skal kunne sælges i alle EF-landene. De enkelte lande må ikke stille strengere tekniske krav, f.eks. til sikkerhed og sundhed.

Minimums- og maksimumsdirektiver

Det er karakteristisk, at den første type af direktiver er »minimumsdirektiver«, dvs. at deres krav blot skal være opfyldt, men det er tilladt landene at stille strengere krav. Tekniske handelshindringsdirektiver er derimod altid »maksimumsdirektiver«, dvs. det er ikke tilladt de enkelte lande at stille strengere sundhedsmæssige krav til de pågældende varer. Det betyder, at man indbygger en fantastisk konservatism i systemet. Tidligere har enkelte lande kunnet gå foran med at stille strengere krav og så efterhånden trække andre med sig. Nu kvæles alle initiativer, hvis der ikke er enighed om dem i EF - alt sammen til gavn for kapitalen, idet de »drysundhedskrav holdes ned« til et minimum.

Vi skal her se på enkelte eksempler på, hvorledes EF virker bremsende på arbejdsmiljøforbedringer, eller direkte gennemtvinger forringelser til dansk lovgivning.

Højere grænseværdier for bly og asbest

Som nævnt er der kun vedtagne enkelte egentlige arbejdsmiljødirektiver. Blant

Ringere arbejdsmiljø - større frihed for kapitalen

de vigtigste kan nævnes bly og asbest.

Direktivet om asbest sætter generelt højere grænseværdier end de, der allerede gælder i Danmark. For den særligt farlige blå asbest, som er forbudt i Danmark, har man blot sat en lavere grænseværdi.

Bly-direktivet har været forhandlet i flere år, bl.a. fordi EF-kommissionen ville sætte en lavere grænseværdi for kvinder end for mænd. Man ville nemlig ikke generelt sætte værdier så lavt, at den tog hensyn til den foster-skadende effekt ved bly.

Forskellige grænseværdier ville naturligvis betyde, at kvinder blev udelukket fra ansættelse på fabrikker, der anvender bly.

Direktivet blev blokeret i længere tid, og det endte med, at det blev vedtaget med en grænseværdi, som ligger *imellem* de to først foreslåede, og over den danske. Den danske grænseværdi burde endda ned sættes. Den ligger således over den grænse, der anbefales af verdenssundhedsorganisationen WHO.

Det er altså i princippet muligt at have strengere regler i Danmark. Men det siger sig selv, at i disse tider, hvor arbejdsgiverne er i offensiven, giver det dem særdeles gode kort på hånden at kunne henvise til ringere EF-regler.

Ringere

advarelsesmærkning

Hvis man ikke kan fjerne sundhedsfarlige stoffer, må det mindste dog være, at arbejdere advares ordentligt

om de farer, de indebærer.

Men selv dette kan EF forbinde. Det regnes nemlig for en *teknisk handelshindring*, hvis et land kræver en yderligere oplysning på fareetiketten, som EF ikke finder nødvendigt!

Den danske regering har således afgivet retten til at advare om sundhedsfarer, som ikke er anerkendt i EF. Samtidig har arbejdsgiftnet indrettet sin hovedbekendtgørelse om stoffer og materialer således, at materialer, der ikke skal mærkes (etter EF-reglerne) heller ikke skal anmeldes til arbejdsgiftnet eller forsynes med arbejdsgiftnet brugsanvisning.

Dette giver sig særlig grelle udslag, hvad angår organiske opløsningsmidler. De andre lande anerkender nemlig selv, at disse kan give hjerne-skader. Derfor bliver der kun

advaret mod de akutte virkninger af opløsningsmidlerne. Således regnes mineralisk terpentin selv ikke for sundhedsfarlig, kun brandfarlig. Endvidere vil der her i sommeren 84 træde nye EF-mærkningsregler for malervarer og opløsningsmidler i kraft, som tillader langt højere koncentrationer af organiske opløsningsmidler i produkter, uden at der skal advares om dem. Således tillades op til 50% af den farlige methylenchlorid uden mærkning. Efter de hidtidige danske regler tillades kun 10%.

Lig på bordet

Der har aldrig været ordentlig advarelsesmærkning for kræftfremkaldende og foster-skadende stoffer. De senere år har der været et stort pres for arbejdsgladerne for at

gøre noget ved det. De danske myndigheder har også vist en vis vilje til det, selv om det har gået tragt. Det sidste år har meldingen fra miljøstyrelsen, som har ansvaret for mærkningen, klart været: »vi ville godt, men vi må ikke for EF«.

Nogle af de andre EF-lande har indtil for nylig haft den opfattelse, at der kun skulle mærkes med stoffer, hvis det var »slig på bordet«, altså hvis de var bevist kræftfremkaldende hos mennesker. Dette er uhyre vanskeligt, og da de fleste kræftformer er 20-30 år om at bryde ud, skal man vente mindst dette tidsrum, inden man kan bevise noget. I 1983 blev det accepteret i EF, at dyreforsøg kan stilles til med »menneskeforsøg«, men endnu er det ikke blevet sat kræftmærke på et eneste stof.

»Brug bare hørevern«

I Danmark har man efter langt og hårdt pres fra arbejdsgladerne fået indført en generel støjgrænse på 90 decibel (dB). Man ved, at man også ved dette niveau får varige høreskader. Derfor var man ved at nå til en enighed om ned sættes til 85 dB og senere til 80dB. Denne forbedring har Schlitterregningen imidlertid sat en stopper for.

Men hvis det står til EF, skal 90 dB-grænsen ikke engang overholdes. Eller den skal blot overholdes på *indensiden* af et hørevern!

I foråret 84 har EF-parlamentet direkte grebet ind og yderligere forringet kommissionens forslag. Således kræver parlamentet, at hørevern skal være obligatorisk, dvs. at det *aldrig* skal være arbejdsgiverens pligt at sørge for, at 90 dB-grænsen overholdes uden hørevern.

Arme på 7 m

EF-kommissionen har for flere år siden fremlagt forslag til direktiver om en række forskellige støjende maskiner. Hvis forslagene vedtages, vil de tvinge landene til at acceptere støj på mellem 100 og 120 dB. Der er ganske vist tale om støj målt direkte ved støjkilden. Men hvis en arbejder står med en lufthammer, der udsender en støj på 115 dB, skal han have syv meter længe arme, for at støjen ved hans ører kommer ned på 90 dB.

Danmark har længe blokeret for vedtagelsen af disse direktiver, fordi de så kraftigt vil forringe arbejdsmiljøet. Selv om man forhøjenholdt holder stand, er der ingen tvivl om, at EF med den slags forslag medvirker til at forringe yderligere nødvendige forbedringer i et land som Danmark.

Schütter harmoniserer hårdt

At indkomspolitik er lønpolitik er ikke blevet mindre sandt efter Danmarks indlemelse i EF. Arbejdsløses løn-, leve- og

arbejdsmiljø forringes, samtidig med at arbejdsgiverne modtager fantastiløner i direkte og indirekte tilskud

Selv om produktiviteten i Danmark er steget med 30%, og den vinvindende antal arbejdere altså fremstiller 1/3 mere pr. time end de gjorde i 1972, er købekraften af den udbetalte løn blevet mindre end den var i 72.

Den danske arbejderklasse har, med nationalbankdirektør Erik Hoffmeyers ord været udsat for »europakord i indkomspolitik«.

Siden 1975 er lønens købekraft faldet med 12% for en LO arbejder og 17% for en tjenestemand.

En af hovedårsagerne til dette realønsfald, skyldes den straffe af politiske indgreb både Socialdemokratiet og den borgerlige regering har udsat befolkningen for. Særlig de mange tilgav for at få dyrtidsreguleringen afskaffet vejer tungt i denne ende.

EF påbyder...

EF har i lang tid været en medlemsstat, der har i forringelser og nedskæringer sættes i værk. Ud fra betragt-

ninger om lige konkurrencevilkår blandt medlemslandene - prøver man at harmonisere livsvinden ind i det indvandede hul, og det er ikke bare i Danmark, at arbejdsgiverne er på få kvælingsforsømsmeber.

For at kunne konkurrere med USA og Japan - uanset at stor del af de multinationale selskaber der dominerer Europa netop er USA domineret - skal arbejdsgiverne støttes. Dens gennem drejede tilskud i form af kontanter til udblykningsarbejde som f.eks. det teknologiprogram ESPRIT - som EF netop har lanceret. Her kan arbejdsgiverne modtage op til 50% af udgifterne fra EF. Eller også bliver de støttet ved ikke at skulle udbetale de ydeser til deres ansatte som disse havde skaffet vejer tungt i denne ende.

Det er også EF, der har lavet udkastene til mange af de sociale nedskæringer og forringelser. EF har f.eks. krævet nedskæringer, brugerbetaling og gebyr for offentlige ydelser, og disse påbud er blevet fulgt.

...regeringerne adlyder

Nu er det ikke på alle områder, at de enkelte lande regeringer underkaster sig EF-direktiver, men på de områder, hvor det gælder indgreb mod arbejderklassens leve- og levingsvilkår har alle europaretske

regeringer, hvad enten de kalder sig »socialist« eller som i Frankrig, eller konservative som i England og Danmark været særdeles lydhave over for forslaget til harmonisering som EF er fremkommet med.

Den bedste måde at bekæmpe EF er for derfor at gøre det som en indkomspolitisk hjul. Vi skal ikke underlægges os EF's krav om overenskomststrammer og trening underkastet sig EF's total eliminerer af dyrtidsregulering eller nedsat arbejdstid uden løn- og personalekompensation.

EF-pas og EF-politi

Fra den 1. januar 1985 skal vi til at have EF-pas. - Det skal fremme fællesskabsfølelsen og den frie bevægelighed, mener Ministerrådet, og en af EF-parlamentarikerne opfatter det som et udtryk for den »europæiske patriotisme«.

Europaparlamentet har talt om fællesskabsfølelse og europæisk identitet i årvis. Men foreløbig er det altså kun blevet til et europæisk identitetskort, hvis vigtigste funktion er identitetskontrol. I følge Ministerrådets resolution kan det viollette EF-pas f.eks. indeholde en pasbetrækket side med en metalstrimmel, der indeholder kontroloplysninger. Denne kontrolside kan gøres optaktsbar, dvs. at de oplysninger, den indeholder kan aflæses maskint.

I Vestyskland har der igennem lang tid været meget modstand imod et lovforslag om indførelse af et maskinleest identitetskort, som bl.a. skal bruges i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelse. Man har været bange for, at der ville blive registreret oplysninger, som kortets indehaver ikke kender, eller for at der ville ske samkøring med diverse andre registre.

Ingen garanti

Vi har ingen garantier for, hvad EF-passet vil kunne blive brugt eller misbrugt til. Og det er i hvert fald ting, der lyder på, at EF-passet ikke kan er til for den frie bevæ-

gheds skyld. Sidste opfordrede Europaparlamentet Rådet til »indlids identitetskontrollen er endeligt afskaffet, at udarbejde forslag til harmonisering af visumpolitikken, lovgivningen om udlænding, asyl- og opholdsret, lovgivningen om våben og lovgivningen om narkotika«.

Det er en direkte imødekomme af et ønske de europæiske politiovervågningsorganer har haft i årvis om »harmonisering« af straffelovgivning specielt med henblik på narkotikakriminalitet og terrorisme. - Udlænding og asylsøgende er jo potentielle terrorister.

Følgagtighed over for politiet

Europaparlamentet er i det hele taget meget blydhare over for politiets ønsker. I 1982 krævede det, at medlemsstaternes politimyndigheder sørgede for, at der blev etableret et effektivt informationsnet imellem dem til bekæmpelse af bl.a. terrorisme. Det var helt i overensstemmelse med den resolution, politiets internationale organisation (IUSP) vedtog i 1980 og sendt til EF's ministerråd. Politiovervågningskredene standardisering og udbygning af politiets informationsnet og efterretningssystem i Europa, oprettelse af kontaktkæder i grensområderne og forbedring af politiets muligheder for at optræde på tværs af grensområderne.

Harmoniseringen af lovgivningens lovgivningsgrundlag for politisamarbejdet, selv om det formelt ikke hører hjemme i EF-regi, EF-passet bærer vegen for mere kontrol og registrering.

Kultur er mere end EF-polypper

Det er meningsfyldt at tale om europæisk kultur - og tilsvarende europæisk kulturpolitik - i samme udstrækning, som det giver mening at tale om Europa som forskelsløst og det samme. Eu-

ropa har end ikke samme kulturhistorie, omend forskellige herskerfolk med imperialistiske tendenser historien igennem har forsøgt at underlægge sig hele Europa.

Kulturel Europa trods mange forsøg på enretning og trods massiv påvirkning fra de samme hovedkilder, dog forskelligt. Ikke alle de forskellige nationer inlemme, men osse indenfor de enkelte nationer.

Spændende fra de ikke fælleskabsfølelse og italienske gøglertendenser på gader og stræder, fra engelske overklasseremner

Dødens købmænd:

EF bringer os sammen

Mens de tunge amerikanske transportfly drøede over hovederne på kvinderne i Greenham Common medbringende de første krydsmissiler, holdt EF-parlamentet møde om NATO's rakettebudsning. I dette det mest kritiske øjeblik for rakettebudsningen i Europa vedtog Europaparlamentet sin fulde støtte til opstillingen af de 572 atomraketter. Det var langt fra første gang, at EF blandede sig militære spørgsmål

I tidens løb har det ikke skortet på svulstige planer om en EF-union med egen europahær og hele pigebøt. Først i de senere år er der ved at blive nogen realitet bag de militære planer. Det er især samordning af militærindustri i EF-landene, som er på tale.

Hentere er klar. Samordningen af våbenindustrien er nødvendig, hvis EF-landene skal handle op med osse amerikanske våbenindustri. Den avancerede militærteknologi kræver enorme investeringer, som de enkelte lande ikke klare alene. EF-landene kan herved mindske importen af krigsmateriel fra USA og samtidig gøre sig stærkere gældende på det hastigt voksende international våben-

marked. Samtidig betyder samordningen en standardisering af de vesteuropæiske militærapparater, så de lettere arbejder sammen.

Klepsh og Fergusson

Klepsh-betænkningen fra '78 var det første rigtig skridt mod en EF-politik om fælles våbenproduktion og våbenkøb. Betænkningen anbefaler oprettelsen af et EF-våbenagentur til støtte for

samordningen. Klepsh-betænkningen blev vedtaget af EF-parlamentets jussamling i '78. Det seneste skridt var Fergusson-betænkningen, der blev vedtaget af EF-parlamentet i oktober '83. Vedtagelsen af den slags er i sig selv ligegyldigt, da parlamentet er uden reel indflydelse. Men betænkningen har nu også været støttet i EF-kommissionen.

EF-tilhængerne har stået imod det fælles våbenproduktions og våbenkøb. Betænkningen anbefaler oprettelsen af et EF-våbenagentur til støtte for

Produktionen allerede i gang

Samordningen af militærproduktionen er allerede i fuld gang - omend ikke på EF-niveau. England, Vestyskland og Italien er gået sammen om at bygge det fleksible MRCA-kampfly, Frankrig og England har udviklet Jagtarsflyet og Puma, Gazelle og Lynx helikoptere, og Frankrig og Vestyskland har udviklet Alpha-jetflyet og prøvet til luft-missilet Roland, der kan skyde flyet med jagen.

med »early morning tea« til tyske pøsegrøder, fra franske egnspecialiteter, der smelter på tungen, til Tivoli fra Kraakernes aktive omformning af Amsterdams, til belgiernes sproglid. Det eneste, der danner, er amerikanske undervandsbatterier på TV. Dollars og Dollars - det ser vi allesammen!

Indvænderne

Den største kulturelle udfordring Europa har stået overfor siden folkevandringstiden, har været indvænderne. Og meget karakteristisk har den såkaldte europæiske civilisation, så har vi ikke været i stand til at optage indvænderne som et kærkommen kulturelt supplement. Det var billig arbejdskraft, og nu hvor krisen ikke længere kan beværges væk, så arbejder de forskellige europæiske lande på metoder til at sende indvænderne hjem igen. Med rejsepenge dog, for human er den europæiske civilisation jo.

EF-integration

Der er kræfter i EF, der gerne ser kulturpolitikken samordnet. Og de overord-

gælde for en sådan kultur.

Får EF-tilhængerne luft under deres integrationistiske ideer, så vil en af den grund end den fælles-europæiske være henvis til undergrunden om den vil overleve. Men der er måske heller ikke det værste, når det handler om fortælle, om perspektiv. Et kulturfolk, sagde Hartvig Fris, den stoute socialdemokrat, kendes på sine va-

ner. Vores boligbyggeri er i europæisk målestok-grøn omend i beton med indbygget slum. Og arbejdsløsheden fortsætter uanfægtet af europapolitikernes. Forudsætningen for kulturpolitik er dog, at de materielle grundbæjres sikres. Ops på bøde såkaldte kulturfolk. I eller under EF.

Den Røde Vismandsrapport

Alt om investeringskrisen og statsunderskuddet. 144 sider spækket med oplysninger og billeder.

Rapporten er din brosten i klassekampen. Mere spændende end finansloven og uundværlig i din argumentation.

Pris 89,- kr.

V/S-Eurolog
Statistcenter 24, I.
1451 København K.
Tel. 0032 11 46 44
gno 2 34 65 40

på flere hundrede km. Her ved oprætter Frankrig i realiteten en atomparoly over Vestjylland, med Vestjyllands velsignelse.

Der står enorme kapitaltresser bag kravet om øget militær samproduktion. De fire store EF-lande, Frankrig, England, Italien og Vestjylland stod til sammen for 19,7% af den samlede verdensproduktion af våben i perioden 78-82. (I som våbenskæpportører kommer de fire lande ind på en 3-6. plads efter USA og Sovjet.

EF: »Send the marines»

Militær samarbejde har videre rækkevidde. Det tager også sigte på at varetage europæisk-imperialistiske interesser i den 3. verden. I en betænkning vedtaget af EF-parlamentets politiske udvalg skrevet af André Diligent blev den fælles EF-flåde til at beskytte oileforsyningerne.

Den slags er stadig tanke-spind, men da fire EF-lande i foråret '82 deltog i den multinationale styrke i Sinai blev det støttet af en fælles EF-erklæring. Tilsvarende indførte EF sanktioner mod Argentina under Falklandskrigen »i solidaritet med Storbritannien». Englands, Frankrigs og Italiens deltagelse sammen med USA i den »fredsbevarende styrke» for nylig er et skridt i samme retning.

Selv om det ikke sker i EF-regionen, er det under alle omstændigheder tanken, at de vesteuropæiske lande skal overtage en omend lille del af USA's rolle som verdensopolitisk imperium. Frankrig er således i gang med at oprette et luftbæret ekspeditionskorps på 47.000 mand til indsatelse i samarbejde med NATO-partnerne i både Europa og den 3. verden.

Ikke alternativ

EF er ikke noget alternativ til NATO eller nogen tredje vej mellem USA og Sovjet. Det øgede militær samarbejde i EF skal bruges til at styrke de vesteuropæiske regeringer og kapitaler over for USA, men

inden for NATO. EF-militariseringen skal styrke NATO som helhed. Som det udtrykkes i et forskningsnotat fra EF's fem førende udenrigspolitiske institutter: »De, der i dag taler for en lige stærkere og for EF's neutralitet i øst-vest konflikten, har mistet realitetssansen.» (2)

Ikke kun NATO og Warszawa-pagten står i vejen for nedrustning og fred. Også EF kaster en stadig længere skygge på freden. Også derfor skal EF væk.

1) SE SIPRI-årbogen 1983, Europe/MS.

2) »The European Community - Progress or Decline!»

Styrk fredsbevægelserne - for et afrustet Europa

I modsætning til EF-maskineriets gryende militarisme står fredsbevægelserne som en enorm folkelig og international bevægelse mod oprustningsvanvidtet. VS støtter fredarbejdet - og det vil vi også gøre i Europaparlamentet. Vi vil forhindre ethvert skridt til at EF samordner våbenproduktionen eller andre skridt mod en militær union.

VS i EF-parlamentet

VS vil først og fremmest bruge en plads i Europaparlamentet til at støtte fredarbejdet udenfor. VS vil viderebringe afsløringer og viden, der normalt drukner i EF's enorme bureaukrati. VS vil bruge parlamentet som en katalysator for de progressive kræfter overalt. Og

VS vil yde organisatorisk støtte, f.eks. tolkefaciliteter, til det internationale fredarbejde, sådan som nogle vensstrefjælper allerede er begyndt på i EF-parlamentet.

VS vil også bidrage til at bevægelsernes erfaringer og aktioner spredes på tværs af landegrænserne. Opstillingen af de 572 aktioner trods millioner af menneskers protest har vist, at der må tages stærkere midler i brug, hvis oprustningen skal standses. Derfor vil VS medvirke til at de direkte, ikke-voldelige aktioner ved raketterestillingsstederne i Greenham Common og Mulfangen m.fl. spredes til de avrige europæiske lande.

Internationalt samarbejde

Det er også nødvendigt med et samarbejde mellem freds- og fagbevægelser på tværs af grænserne. De punktvis »generalstrejker» på 5-15 min., der har været gennemført i bl.a. Danmark og Vestjylland og senere i Holland d. 10. maj i år, vil få endnu større styrke, hvis de gennemføres samtidigt med større idstangle i flere lande. VS støtter derfor initiativet om en fælleseuropæisk folkestrejke mod raketterne. Et samarbejde mellem freds- og fagbevægelser er også nødvendigt, hvis den voksende militarisering af industrier skal forhindres.

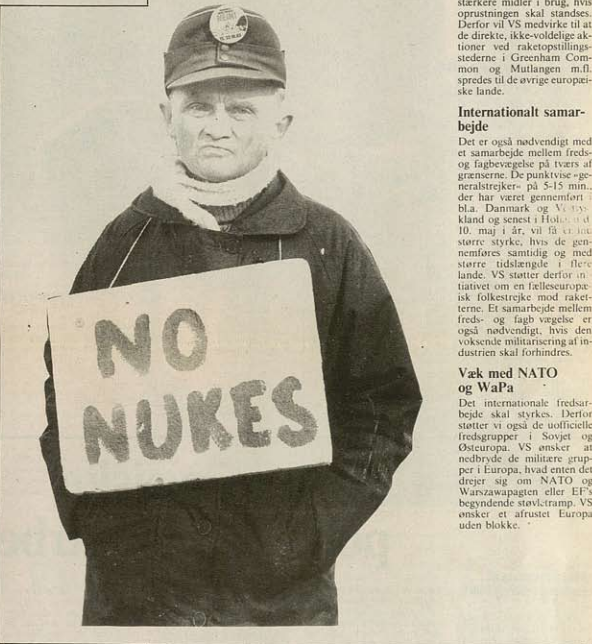
Væk mod NATO og WaPa

Det internationale fredarbejde skal styrkes. Derfor støtter vi også de officielle fredsgrupper i Sovjet og Østeuropa. VS ønsker at nedbryde de militære grupper i Europa, hvad enten det drejer sig om NATO og Warszawa-pagten eller EF's begyndende støvtramp. VS ønsker et afrustet Europa uden blokke.

I november '83 er det fransk-vestjyske våbenarbejde fortsat med udviklingen af en ny kamphelikopter, der skal produceres af det vestjyske firma Messerschmitt-Boelkow-Blom og det franske Aerospatiale.

Det fransk-vestjyske militær samarbejde er gået videre end samproduktion. Mitterands nye atomprogrammer indeholder en række taktiske atomraketter, bl.a. Hadesmissilet, som skal opstilles ved den fransk-vestjyske grense med en rækkevidde

EF-tanker

om militær samarbejde

»Europa-parlamentet børn opfordre Kommissionen til at arbejde og forelægge Rådet et handlingsprogram med detaljerede forslag i forbindelse med anskaffelse af militært materiel på europæisk plan. Et sådant program ville udgøre et vigtigt skridt i retning af skabelsen af en fælles industripolitik.»

Fra Klepsch-bevægelsen, vedtaget af EF-parlamentet, juni '78.

»Nødvendigheden af et grænseoverskridende rustningsøkonomisk samarbejde i Det Europæiske Fællesskab er blevet uafviseligt og også uafvendeligt.»

Karl-Heinz Narjes, medlem af EF-kommissionen, under debatten i EF-parlamentet om Ferguson-bevægelsen.

»... ideen om et europæisk forsvar er sat på dagsordenen. Noget af det første, der bør gøres, er at lave fælles våbenprogrammer.»

Den franske premierminister, Pierre Mauroy, oktober 1983.

»... der er efter min mening ingen tvivl om, at både økonomiske, beskæftigelsesmæssige og forsvarsmæssige hensyn taler for en større effektivisering og udbygning af den europæiske forsvarsindustri.»

Niels Jørgen Haugberg, partiets Venstre, under debat i EF-parlamentet om fælles EF-rustning i september 1978.

Jeg ønsker:

Valgmateriale fra VSU
Generelt materiale om VSU
Indmeldelse i VSU

Frimerke

VSU
Nørrebrogade 14 B, 3.
2200 Kbh. N.

Navn _____

Adresse _____

By _____

Landbrugspolitikken:

EF's flagskib
kuldsejler

EF's landbrugspolitik er kendt for store overskud og store udgifter. Hvorfor står det så sølle til? Forholdet på EF's jordproduktion af landbrugsvarer efterhånden bliver til en gang et industriens, med store og større indsat af kemikalier, energi og maskiner. For kapitalismens kunne man drive landbrug ontrent kun med indsat af jord og arbejde. Nu er det så muligt at drive landbrug som en industri, med maskiner i stedet for arbejdskraft. (Udviklingen er gået stærkt, og den ville på væsentligt stærkere, hvis ikke det var grebet ind fra statsens side med lovgivning og støtte.

Landbrugsrindningen

Også EF forsøger at påvirke landbrugsproduktionen, især på en bagvendt og utroghed kostbar måde. Burenkræfter konstaterer, at den lille landbruger har brug for så mange penge for at overleve. Så fastsætter de en høj pris på produktene og på selve landbrugerne. De store landbrug har brug for så mange penge for at overleve. Så fastsætter de en høj pris på produktene og på selve landbrugerne. De store landbrug har brug for så mange penge for at overleve. Så fastsætter de en høj pris på produktene og på selve landbrugerne.

VS har vi ikke noget mod, at der føres landbrugs-

politik, men vi har meget imod EF's metoder. Blandt andet også fordi man hjælper de landmænd, der alle-

rede har et landbrug. Den næste generation må betale højere priser for jorden, fordi gevinsten er blevet kapitaliseret. Vi er heller ikke glad for det stigende forbrug af kunst-

gødning og kemikalier, og det er heller ikke Vesteuropa importerer planterprotein og fodrer dyr med det - protein, som ellers kunne bruges til menneskeføde.

Forbrugere bliver sorteper

De enkelte lande i EF forsøger at have deres egen produktion af landbrugsvarer og for at hjælpe deres landbrugere og for at tjene penge på EF's støtteordninger. De andre lande betaler jo det meste. De hele finansieres af forbrugere i EF. Hver gang vi køber for en krone, går 1,6 momspcent til EF, og 3/4

af EF's udgifter går til landbruger. Det er virkelig store beløb, og der kan bruges flere penge endnu. Momspcentet forer for højere fra 1.0 i for-året.

Hvorfor finder regeringerne sig i de kæmpe udgifter?

Tre lande til eksempel: Danmark. Fordi «vi tjener penge på landbrugsordninger. Dansk landbrugsproducenter ud og møk til tre gange så meget som landbrugerne i Danmark. Alle EF's forbrugere deles om at betale dig, og så længe dansk landbruger nettoeksport, så tjener vi på de høje priser i EF. Hvem har fordel i EF, Danmark, hvem er vi? De etablerte landmænd, de tjener på det. Forbrugere har ingen fordel af høje priser og overskud.

Veitryksland. Den vestiske kapital tjener sine penge på det helt andet område og efter derfor gerne store beløb fra de vestiske forbrugere til fattigere landes landbrug. Den vestiske industri har fordel af den interne udfordring i EF og toldmurene udadtil, som holder f.eks. japanerne på afstand. En væsentlig del af det samme er harmonisering og fjernelse af «tekniske» handelshindringer. Det giver de store industrier et få fastlagt et ensartet lav standard for deklarerationer og arbejdsindsats - og så er det billigt for EF. Det kan i hvert fald ikke ses på EF's budget, sådan som landbrugsordningerne kan.

Storbritannien. De britiske interesser er helt anderledes på landbrugsområdet. Der er tradition for import af billig fødevarer til de britiske kødspriser, blandt andet fra Danmark. Det gør rallønnen stærke og holder køllekrævene nede. Derfor vil jernla-

nyen ikke være med, når de tungt drengede skovler penge ud til landbruger.

EF's landbrugspolitik kan se ud som et selvstændigt problem, men er i virkeligheden tæt knyttet sammen med den øvrige klassekamp.

Hvordan skal dansk landbrug klare sig uden for EF?

Spørg en gang til: Hvordan skal dansk landbrug klare sig uden for EF? Vi ved det ikke, men det er vigtigt at undersøge. Der er problemer med overskudsproduktion overalt i Vesteuropa. Derfor er det ikke nemt at forsætte med at eksportere landbrugsvarer, sådan som dansk landbrug har gjort i over 100 år. Danmark er blevet et industriland i den rige verden, og det vil være svært eller umuligt at tjene på en sådan eksport i fremtiden. Landbrugsvarer falder relativt i pris, hvis vi skal bytte landbrugsvarer væk for industrivarer. Selvfølgelig har vi her i landet gode naturlige skabte forudsætninger for at drive landbrug, og selvfølgelig kan vi fortsat drive landbrug, men...

VS ser ikke de store fordele i at øge den dyreste produktion og «fordrilling». Det er systemet landbrug med stærkt øget omsætning og spild af næring og energi. I stedet ønsker vi en nærings- og energistrøm, der er mere vægt på økologiske sammenhænge og øget planterproduktion til menneskeføde. Det har altså ingen nytte med EF at gøre.

For VS at se er der ingen fordele for forbrugere - f.eks. fødevarerne - ved at være i EF. Det er dyrt og klodset. For landbrugere er det heller ikke meget at blive ratta for. Så lang sig er det heller ikke for den nogen fordele af EF's landbrugsordninger. Derfor: Væk med EF. Danmark ud af EF.

- det europæiske
politiske samarbejde

Højdrejning af dansk udenrigspolitik

Det er sket indenfor rammerne af det, der kaldes EPSC - Det Europæiske Politiske Samarbejde.

Med formaliseringen af EPSC på udenrigsministermødet i London i efteråret 1981 skal EF-landene rådføre sig med hinanden inden de tager vigtige udenrigspolitiske initiativer. For dansk udenrigspolitik har konsekvensen af EPSC-samarbejdet været en højdrejning, så den nu især rettes mod øst - mod de britiske og franske interesser som de to næstangrænsede lande i EF-samarbejdet.

EF og EPS

to sider af samme sag

Formålet er EPS ikke et EF-forfølgende. Rokraktanter omfatter ikke et udenrigspolitisk samarbejde - selvom hensigten med EF fra begyndelsen i høj grad var udenrigspolitisk. Dette er EPSC officielt fremstillet som et internationalt samarbejdet bestående af EF-samarbejdet

der, at der kan holdes «uofficielle» møder, som resulterer i store politiske konsekvenser, melder hvor den demokratiske indflydelse og kontrol er lig nul.

Men EF og EPS er to sider af samme sag. Alle EF-land skal være medlem af EPS-ligegem og kræves et EF-medlemskab for at være fuldt medlem af EPS. Medlemmer i EPS er efterhånden blevet udvidet til ikke kun de omfattede topmøder mellem regeringscheferne (siden 1974 formaliseret som Det europæiske Råd). Også udenrigsministrene og siden 1981 officielt også EF-kommissionen og en stadig større stab af dens embedsmænd deltagere i disse møder og afholder egne møder i EPS.

Grænserne mellem EF og EPS udvises stadig mere - ligesom det kan være svært at skelne mellem handelsmæssige/økonomiske EF-beslutninger og udenrigspolitiske EF-beslutninger - og konsekvenser. Da beslutningerne i EPS kræver enstemmighed, lod man f.eks. EF's ministerråd vedtage handels-

bøytet af Sovjetunionen. En beslutning, der i realiteten var politisk bestemt.

EF-landene integreres via det udenrigspolitiske samarbejde

Umærkeligt er der sket på den ene side en tiltagende harmonisering af udenrigspolitikken ved hjælp af EPS og en integration af EPS med EF. På den anden side er der sket en udvidelse af EPS som institution - med et stigende antal tilknyttede embedsmænd og udvalg - og med flere områder under sig og udvidede beføjelser.

Via EPS benyttes der nu vej for, at det militærpolitiske område i stadig højere grad kan inddrages i EF-samarbejdet. På mødet i London i 1981 besluttede det, at sikkerhedspolitiske spørgsmål også kunne indgå i de udenrigspolitiske drøftelser. På toppmødet i Stuttgart i juni 1983 udtalte dette til også at omfatte «økonomiske aspekter af sikkerhedspolitik».

Dette peger i en retning: ad

bagudren - via EPS - forsøger man nu gradvist at integrere EF-landene på stadig flere områder. Dette skal ses på baggrund af problemerne med at udbygge det økonomiske samarbejde i EF og den politiske og økonomiske nødvendighed af, at få samordningen af udenrigspolitikken drevet videre henmod en europæisk union.

Hvis de europæiske lande skal kunne klare sig i den skarpe konkurrence på verdensmarkedet i dag, med f.eks. USA må der skabes en fælles industripolitik. Her kan en fælles våbenproduktion og ny teknologi bruges som drivkraft. Og EF må fremstå som en samlet politisk blok udadtil for at kunne varetage og styrke europæiske interesser på verdensplan.

Højdrejning af dansk udenrigspolitik

Det udenrigspolitiske samarbejde mellem EF-landene markerede sig i slutningen af 70'erne først og fremmest i FN. Her søgte EF-landene at

har det udenrigspolitiske samarbejde resulteret i en reaktion, der drejede sig om udenrigspolitikken. Det imperialistiske sigte med EF's samlede politik trækker tydeligt frem. Man kan nævne EF's u-landspolitik, der fastholder u-landene i et kolonalt afhængighedsmonstrer. Og man kan nævne EF's opslutning bag Thatchers imperialistiske Falklands-/Malvinerensyrene Sydatlantik og EF's rolle i EF og EF-landene er begrundet af spille i Mellemøsten.

Her i en udvalgte del af EF-landes statiske styrke i den internationale styrke i Sinai-øknene, ligesom flere EF-landes samarbejde med USA i den såkaldte «fredsbevarende styrke» i Libanon. I 1980 markerede Det europæiske Råd på sit toppmøde i Venedig om My Mellemøsten-politik - forskelle fra USA's - ved at udtale sig om palæstina og om den israelske annekser og forlængelse af dette har EF-landene støttet højrefløjen - Anfat - i den nylige strid i PLO.

Det egentlige formål med det udenrigspolitiske samarbejde er at give EF-landene et politisk samarbejde og aktiv udenrigspolitik profil og rolle. I en forsøg på Europas forenede stater som nye økonomiske og politiske interesser i den 3. verden. Forskellige fra USA's - med i de fleste tilfælde et nytigt supplerende til den amerikanske imperialismen.

Reaktioner udenrigspolitik

For EF-landene som helhed

Lomé-konventionen:

Mindre handel og mindre bistand til u-landene - råvareforsyning til EF

Lomé-konventionen er en pakke af aftaler om bistand, handel og investeringer, som EF har indgået med 64 u-lande. Den er i øjeblikket til genforhandling med henblik på fornyelse i 1985. Konventionen er flagskibet i EF's politik over for den tredje verden, og til dens kritikere erklærer EF stolt: Fiknes der noget bedre?

Men noget kan tyde på, at den er værre end ingenting. Siden 1975 hvor den første Lomé-konvention blev underskrevet, er de 64 lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) med en samlet befolkning på 250 mio. mennesker på vigtige punkter blevet stillet ringere i forbindelse med EF.

Forværringen gælder i første række AVS-landenes eksport til EF. Selv om 99% af deres eksport i henhold til Lomé-konventionen har opnået adgang til EF-markedet, er deres andel af EF's samlede import faldet fra 8,1% i 1974 til 5,5% i 1982. Mens AVS-landenes eksport i 1972 udgjorde 20% af EF's

import fra den tredje verden, har landene uden for konventionen siden øget deres andel, således at AVS-landene i 1982 kun bidrog med 13,8%.

STABEX

STABEX-ordningen har til formål at støtte AVS-landenes eksportindtjening på en række landbrugsvarer. Det enkelte AVS-land er ofte afhængig af afsætningen af en eller ganske få råvarer på verdensmarkedet. STABEX skulle således yde en kompensation for indtægtsfald i sådanne år, dog med tilbagebetaling i "gode år". Problemet er blot, at EF har bevilget for få midler til STABEX. AVS-landene har kun fået dækket halvdelen af de tab, som de har krav på af kompensering. I øvrigt er kunnap 40% af midlerne i perioden 1975-82 tilfaldet kun tre lande: Senegal, Elfenbenskysten og Sudan. STABEX rækker ikke ved den for u-landene ugunstige prismekanisme på verdensmarkedet, og ordningen tilskynder heller ikke til at foretage forarbejdningen af råstofferne.

SYSMIN

Det samme gælder i endnu højere grad SYSMIN, som omfatter ni vigtige mineraler, deriblandt bauxit, aluminium og kobber. AVS-landene er hovedleverandere af disse tre mineraler til EF. Ordningen giver mulighed for lånt til investering i tilfælde af prisfald. Dens formål er at hindre en produktionsnedgang, som kan true EF's forsyningssek-

kerhed. Men netop et uforudset eller stigende omfang af råvareproduktion vil samtidig hindre prisstigninger og dermed en forbedring af AVS-landenes indtjening.

2/3 af EF-bistanden under Lomé-konventionen er bevilget til lavindkomstlandene. Men bistandens omfang er forringet med 20% beregnet pr. indbygger i AVS-landene fra Lomé II indgået i 1975 til Lomé II fra 1981. Samtidig manglede der i 1983 stadig at blive udbetalt 35% af midlerne fra Den europæiske Udviklingsfond under Lomé I. Det omstændelige og træge EF-bureaukrati har på samme vis betydet, at kun 10% af de bevilgede midler i den nye udviklingsfond under Lomé II fra 1981 faktisk er kommet til udbetaling frem til slutningen af 1983, hvor der kun er godt et år tilbage af konventionens løbetid.

EF-eksponsion i Afrika

Med Angolas og Mozambiques sandsynlige tiltræden af den kommende Lomé-konvention vil EF have omsluttet hele Afrika - undtagen Sydafrika og Namibia - med en aftale, som bevilger ikke bare formler til forbedret AVS-landenes økonomiske situation og som snarere befastes end forsøger at bryde med den klassiske arbejdsdeling mellem i- og u-lande. En arbejdsdeling som især de store EF-lande i deres fortid som kolonimagter har ansæret for

Grønland forader EF

For første gang i EF's historie har et ikke-selvstændigt område til EF meldt sig ud. Efter 1 1/2 års forhandlinger opnåede der på Ministerrådsmødet d. 20. februar i år endighed om vilkårene for Grønlands udtræden af alle tre Europæiske

Fællesskaber, og fremtidig association med Ovsøens Land og Territorium. Det blev hver fastslået, at et område af et mellemstørrelse land kan melde sig ud, hvilket ellers oprindeligt var blevet bedt af flere medlemslande.

med den virkning, at EF's fiskeriske havde lige ret til at fiske ved Grønland i henhold til regler fastsat i Bruxelles. Dette betød bl.a., at det grønlandske fiskeritilbud blev måttet rejse til Bruxelles og kæmpe hårdt for de grønlandske fiskeres ret til at fiske deres egne fiske. Selv om der nok i EF blev taget visse hensyn til den grønlandske fiskeris særlige vilkår, blev Grønlands absolutte fortrinsret til de grønlandske fiskereskaber aldrig anerkendt, og dette medførte, at grønlandske fiskere ofte måtte gå i havn og finde sig i, at EF's fiskereskaber og rolige fiskede videre ud for Grønlands kyster.

EF's reaktion på Grønlands udmeldelse

At denne efter forhandlinger i Grønlands Landsting, har det mest interessante ved Grønlands udmeldelse af EF været den tværgående, hvor-

med EF har demonstreret sin imperialistiske karakter. På intet tidspunkt under forhandlingerne i Bruxelles har Grønlands situation og grønlandernes motiver til at melde sig ud været til debat. De to første blev klart i EF, at Grønlands udmeldelse ikke kunne forhindres (trods øgede tilskud som lokkemad), satte EF-kommissionen målrettet på at forsvare EF's interesser i Grønland bedst muligt. Dette lykkes tilskyndende langt hen ad vejen: EF kan fortsætte sit hidtidige fiskeri ved Grønland; EF har bevaret fri etableringsret i Grønland for virksomheder og personer; og EF har sikret sig en fortrinsstilling ved fordelingen af eventuelle overskudsindtægtsfiskerier. For så vidt angår Grønlands råstoffer er EF i realiteten ikke berørt af udmeldelsen, idet der fortsat vil være mulighed for at varetage Fællesskabernes

interesser gennem den danske regerings deltagelse i og indflydelse på beslutningsprocessen i den etablerede råstofordning. Og på det forsvarets og sikkerhedspolitiske plan var der ikke fra grønlandske side rejst noget krav om revision af NATO-tilknytningen, og spørgsmålet blev derfor undgået.

EF's fortsatte indflydelse

Selv om EF nok har måttet give afkald på monopolret over kontrollen med Grønlands ressourcer, er der ved de vilkår, der blev fastsat for udmeldelsen og fiskeritilfaldet skabt en ny situation, der ikke stiller EF væsentligt ringere end tidligere under Grønlands fulde medlemskab. Grønland har for sit vedkommende nok opnået at komme ud af EF, men har til gengæld måttet bøje på alle sine væsentlige krav under, d. v. s. forhandlingerne. Fremfor alt har EF bevaret sin indflydelse på ressourcerindflydelse på EF's Ministerråd og Kommissionen med hensyn til selv at af-

gøre tilhørsforholdet til EF var - da det endelig kom til stykket - ikke ret meget værd. I et større perspektiv er de relativt små fiskemængder, EF har bevaret i Grønland, uden betydning. EF kunne naturligvis uden væsentlige ofre skaffe disse mængder andre steder fra. Perspektiverne i udnyttelsen af Grønlands råstoffer (olie, uran m.v.) er klart nok det, der har interesse for EF. Her ligger de virkelige årsager til EF's modstand mod Grønlands udmeldelse.

Det er grundlæggende de samme fænomener som gør sig gældende ved EF's reaktioner på udviklingen hen mod selvstændighed og uafhængighed i den tredje verden. EF's muligheder for indflydelse ændres af denne udvikling, men bevares dog. Imperialismen opfattes ikke selv om et land eller et område bliver selvstændigt. Af denne grund havde VS heller set at Grønland havde med sig helt ud af EF i stedet for at erstatte det fulde medlemskab med en kolonialassortering.

VS' Spidskandidat

INGER VINTHER JOHANSEN er 39 år og studerende. Har op gennem årene været aktivt engageret i græsrodsarbejde, internationalt solidaritetsarbejde og kvindopolitisk arbejde. Siden 1975 medlem af VS, hvor hun især har beskæftiget sig med international politik, bla. europæiske forhold og stadig er aktiv på dette område. Inger Vinther Johansen er medlem af VS's hovedbestyrelse. Har tidligere været opstillet som VS-kandidat til det seneste folketingsvalg.

VS' kandidater til EF-valget d. 14. juni 1984:

- Inger V. Johansen, 39 år, studerende
- Karl Aage Angrig Jacobsen, 41 år, arbejdsløs HK'er
- Hanne Petersen, 32 år, jurist
- Ebbe Sofus Schou Hansen, 34 år, lærer
- Martin Jespersen, 32 år, cand. mag.
- Klavns Birkholm, 36 år, redaktør
- Bjørn Pedersen, 40 år, smed
- Annegrete Felner Rasmussen, 19 år, arbejdsløs
- Helge Bo Jensen, 24 år, studerende
- Keld Albrechtsen, 31 år, gymnasialærer, MF
- Elsabeth Bruun Olesen, 37 år, HK'er, MF
- Bent Sigurd Hansen, 38 år, forskningsbibliotekar
- Gøye Svendsen, 31 år, lærer
- Michael Gad, 35 år, smed
- Evald R. Lauridsen, 33 år, arbejdsløs elektriker
- Peter H. Paulsen, 38 år, studerende
- Arne Mikkelsen, 33 år, lærer
- Stig Hegn, 44 år, bibliotekar
- Per Svarre Rasmussen, 31 år, psykolog
- Inge Plank, 35 år, sekretær

Regeringen og Socialdemokratiet svækker dansk modstand mod EF-harmonisering af arbejdsmiljøreglerne

Med socialdemokratisk støtte har regeringen opnået markedsudvalgets og dermed folketingets tilslutning til at opheve det generelle forbøhold mod 15 nye direktiver om »ophevelse af tekniske handelshindringer«, - en række direkti-

ver, som tidl. arbejdsminister Svend Auken på EF-ministermødet d. 9. juni 1980 blokerede, fordi de vil medføre, at Danmark på en række arbejdsmiljøområder vil miste muligheden for at fastsætte bedre arbejdsmiljøregler.

EF-kommissionen har hele tiden modarbejdet det danske forbøhold og ønsket at få fri bane til at gennemføre harmoniseringsdirektiverne, således at der bliver fælles regler for anvendelsen af maskiner, produkter osv. på hele det europæiske marked. Konsekvensen af dette er også fælles arbejdsmiljøregler.

Men på trods af, at det indestemt er i sagen, har Socialdemokratiet nu alligevel hjulpet den borgerlige regering, så det generelle danske forbøhold nu opheves.

Som begrundelse henviser regeringen og Socialdemokratiet til, at LO og FTF skulle have accepteret ophevelsen af den danske forbøhold. Meget tyder imidlertid på, at LO og FTF er blevet ført bag lyset og ikke fuldt ud er blevet orienteret om ophevelsen af det generelle danske forbøhold.

Udhuling af veto-retten

For godt nok kan Danmark i princippet nedlægge veto mod hvert enkelt direktiv, f.eks. mod et direktiv om støjforholdene på arbejdspladser, der er på vej og som vil medføre, at EF reelt gennemtvinger en støjgrænse på 120 dB (nærlig 90 dB målt bag et bæretæppe). LO kræver en støjgrænse på 85 dB målt ved støjkilden.

Men i realitetens verden bliver det meget svært at sikre arbejdsmiljøet gennem stadig brug af vetoet. Dels ønsker regeringen ikke at bruge vetoet for at forsvare arbejdsmiljøet. Og dels er der tale om meget generelle direktiver, der giver EF-kommissionen mulighed for at fastsætte vidtgående regler af betydning for arbejdsmiljøet i form af bilag.

VIL DU VIDE MERE?

Jeg bestiller følgende pjecer:

- Nr. 1 Daginstitutioner
- Nr. 2 DUC
- Nr. 3 EFG-uddannelse
- Nr. 4 Energilpolitik
- Nr. 5 Generel politik
- Nr. 6 Kapitalistisk krise
- Nr. 7 Kulturpolitik
- Nr. 8 Miljøpolitik
- Nr. 9 NATO og Militæret (udsøgt)
- Nr. 10 Sundhedspolitik
- Nr. 11 Kampen mod militarismen

- EF og faglig politik
- Idrætspolitik (gratis)

(pjecerne koster 1 kr/stk - vedlægges i frimærker)

Navn _____

Adresse _____

By _____

Sendes til:

VS

Studivestergade 24, 1.

1455 Kbh. K

Jeg ønsker:

- Yderligere valgmateriale
- Yderligere oplysninger om VS
- Indmeldelsespapirer
- Oplysninger om VS' støttekreds
- Abonnement på ugeavisen SOLIDARITET
- Abonnement på tidsskriftet BULLETTIN

Frimærke

Navn _____

Adresse _____

By _____

VS
Studivestergade 24, 1.
1455 Kbh. K.